

वचन चाळीसची गुप्त इतिहासकथा - संख्या तेवीस

यहेज्केल क्रमांक चार

Jeff Pippenger

2026-08-09

यहेज्केल यांची “शोक करणारा संदेष्टा” अशी ओळख आहे, कारण तो एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा प्रतीक आहे; जे त्याच्या ग्रंथाच्या नवव्या अध्यायात देशात आणि मंडळीत करण्यात आलेल्या घृणास्पद कृत्यांमुळे शोक करीत आहेत (उसासे टाकीत आणि आक्रोश करीत आहेत). आपण मागील लेखात उद्धृत केलेल्या Testimonies मधील उताऱ्यात Sister White यांनी असे लिहिले: “संदेष्टा स्वतः परक्या देशात एक परका होता, जिथे अमर्याद महत्वाकांक्षा आणि क्रूर निर्दयता सर्वश्रेष्ठ राज्य करीत होती. मानवी अत्याचार आणि अन्याय यांविषयी त्याने जे पाहिले आणि ऐकले, त्यामुळे त्याचा जीव व्यथित झाला, आणि तो दिवस-रात्र कडवट शोक करीत राहिला.”

एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार हे “इसाएलचे हाकलून दिलेले” आहेत, जे विखुरले गेले होते, जसे यहेज्केलला बंदिवासात नेण्यात आले याने दर्शविले आहे. यहेज्केल नऊमध्ये दर्शविलेली मुद्रांकनाची प्रक्रिया प्रकटीकरण सातमधील त्याचप्रमाणेच आहे, आणि ही दोन्ही अध्याय उत्तरकाळात घडत असल्याप्रमाणे दर्शविलेले आहेत.

“देवाच्या सेवकांवर करण्यात आलेली ही मोहरबंदी तीच आहे जी यहेज्केलाला दृष्टांतात दाखविण्यात आली होती.” Testimonies to Ministers, 445.

सिंहासनावरून देव केरुबांना मार्गदर्शन करतो, आणि ते पुढे चाकांचे संचालन करतात. दर्शनातून यहेज्केलने हे समजून घ्यावयाचे होते की, सर्व काही गोंधळात असल्याचे दिसत असतानाही देव नियंत्रणात होता. पृथ्वीच्या व्यवहारांचे संचालन करणाऱ्या केरुबांना निर्देश देणारा सिंहासनावरील देव याची रचना मांडल्यानंतर, ख्रिस्त सात मंडळ्यांमध्ये फिरत होता त्या पवित्रस्थानातील योहानाचे वर्णन करताना, सिस्टर व्हाइट “त्याचप्रमाणे” असे म्हणते. यहेज्केल आणि योहान हे त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या काळात जगणाऱ्यांचे प्रतीक आहेत, ज्यांच्याविषयी प्रेरित लेखनात नोंद आहे, “आपल्या जगात जे प्रसंग घडणार आहेत, त्यांची स्वप्नातसुद्धा अजून कल्पना केलेली नाही.”

निश्चितच, सिस्टर व्हाइट यांनी ते शब्द लिहिले तेव्हा ते शब्द सत्य होते; परंतु सील लावण्याच्या काळात त्यांना त्यांची परिपूर्ण पूर्तता प्राप्त होते. सुमारे वीस वर्षांपूर्वी, इस्लामच्या टोळधाडीच्या थव्यासंबंधाने आता जगात जे घडत आहे, त्याविषयी तुम्ही कधी विचार केला असता काय? प्रकटीकरणाच्या नवव्या अध्यायात इस्लामचे प्रतीक म्हणून दाखविलेल्या टोळांमध्ये नैसर्गिक जगतातील उत्तर आफ्रिकेतील टोळांच्या स्थलांतराचाही समावेश आहे. आफ्रिकेतील त्या थव्याने उडणाऱ्या टोळांचा स्थलांतरमार्ग इस्लामने ज्या भूगोलावर ताबा मिळविला त्या भूभागाशी जुळतो. इस्लाम इश्माएलाचा वंशज आहे, आणि इश्माएलाची आई हागार होती. “हागार” या नावाचा अर्थ “उड्डाण” किंवा “पळून जाणे” असा होतो. अरबी भाषेत हे नाव सामान्यतः हाजर (هاجر) असे रूपांतरित केले जाते, आणि ते त्याच धातूशी संबंधित आहे ज्यापासून हिजरा (मुहम्मद यांचे स्थलांतर/पलायन) हा शब्द प्राप्त होतो. इस्लामची मुळे केवळ टोळधाडीच्या थव्याशीच संबंधित नाहीत, तर त्या मुळांमध्ये स्थलांतर हा अर्थही अंतर्भूत आहे. बेकायदेशीर स्थलांतर हे इस्लामच्या टोळांचे एक प्रकटीकरण आहे, असे कोणी कधी स्वप्नात तरी पाहिले होते काय?

जागतिक साम्यवादी इस्लामी झुंडींबरोबर संधि करतील, असे कोणी स्वप्नातही पाहिले होते काय? इस्लाम आणि जागतिकतावाद्यांची अजगरसदृश सत्ता हे दोन्हीही अनुक्रमे प्रकटीकरण ९/११ मध्ये अथांग कुंडातून वर येतात, आणि ते अथांग कुंड सैतानी शक्तीच्या प्रकटीकरणाचे प्रतीक आहे. सत्यशास्त्रानुसार सध्याचे हे दोन्ही सहयोगी सैतानाची साधने आहेत.

“‘जेव्हा ते आपली साक्ष पूर्ण करतील [पूर्ण करीत आहेत].’ दोन साक्षीदारांनी गोणपाट परिधान करून भविष्यवाणी करावयाचा कालखंड 1798 मध्ये संपला. ते अस्पष्टतेत आपले कार्य संपण्याच्या जवळ येत असता, ‘तळहीन खड्ड्यातून वर येणारा पशू’ असे दर्शविलेल्या सत्तेकडून त्यांच्यावर युद्ध केले जाणार होते. युरोपातील अनेक राष्ट्रांमध्ये, शतकेभर, चर्च आणि राज्य यांतील राज्यकर्त्या सत्तांवर पोपसत्तेच्या माध्यमातून सैतानाचे नियंत्रण होते. परंतु येथे सैतानी सामर्थ्याच्या एका नव्या प्रकटीकरणाचे दर्शन घडविले आहे.” The Great Controversy, 268.

बहीण व्हाईट येथे फ्रेंच राज्यक्रांतीच्या काळात समाजवादाच्या आगमनाची ओळख करून देतात, तसेच सैतान पोपसत्तेवरही नियंत्रण ठेवतो हेही नमूद करतात. प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायात पोपसत्ता अधोलोकातील खाईतूनच बाहेर येते, आणि प्रकटीकरणाच्या नवव्या अध्यायात इस्लाम हा त्या अधोलोकातील खाईतून आलेला धूर आहे. मुद्दा तरीही कायम राहतो; प्रेरणेचा खरा अर्थ खरोखरच असा होता काय, “The scenes to be enacted in our world are not yet even dreamed of?” इस्लाम आता संपूर्ण युरोपभर पसरला जाईल आणि आता अमेरिकांवर उतरून येईल, असे कोणी स्वप्नात तरी पाहिले होते काय? संयुक्त राष्ट्रसंघ, युरोपियन युनियन आणि अमेरिकेच्या डेमोक्रेटिक पक्षातील जागतिकतावाद्यांद्वारे टोळधाडी संपूर्ण जगभर पसरवल्या जातील, असे तुम्ही स्वप्नात पाहिले होते काय?

शैक्षणिक संस्था त्या कम्युनिस्ट आणि इस्लामी आघाडीने ग्रासून टाकल्या जातील, अशी कल्पना कोणी केली होती?—हीच ती आघाडी आहे जिच्यासाठी आता अशा नागरिकांच्या कररूपाने दिलेल्या पैशांचा उपयोग केला जात आहे, ज्यांचा कधीही असा हेतू नव्हता की त्यांच्या कररूपाने दिलेल्या पैशांचा उपयोग ते कर पुरवणाऱ्या राष्ट्राचाच विनाश करण्यासाठी केला जाईल.

कोणाला असे स्वप्न पडले होते की ग्रेट ब्रिटन इस्लामकडून गोऱ्या मुलींवर सामूहिक बलात्कार, अपहरण, कैद आणि हत्या यांना प्रोत्साहन देईल व त्यांचे समर्थन करील? अनेकजण हे तथ्य निदर्शनास आणून देतात की मानवी इतिहासात कधीही अस्तित्वात आलेली प्रत्येक साम्यवादी व्यवस्था पूर्णतः अपयशी ठरली आहे; परंतु ब्रिटनच्या समाजवादाचे फळ हे त्या व्यवस्थेच्या आर्थिक व राजकीय तत्त्वज्ञानांच्या अपयशाइतकेच समाजवादावरील दोषारोप ठरते.

पृथ्वीवरील व्यापाऱ्यांना सतराहून अधिक दशलक्ष लोकांची सामूहिक हत्या घडवून आणण्यासाठी विषारी पदार्थ आणण्याची परवानगी दिली जाईल, असे स्वप्नात तरी कोणी विचारले असते?

जॉर्ज सोरोस, बिल गेट्स आणि अँथनी फौची यांसारख्या पुरुषांना त्यांच्या सैतानी दुष्कृत्यांची पूर्तता कोणत्याही परिणामांशिवाय करण्याची परवानगी दिली जाईल, असे कोणाला स्वप्नातही वाटले होते?

सिस्टर व्हाइट यांनी जेव्हा असे म्हटले की घडणारी दृश्ये स्वप्नातही येणार नाहीत, तेव्हा त्यांनी ते एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या काळाच्या संदर्भात म्हटले. मत्तय चोवीसमधील ख्रिस्ताच्या इशान्याविषयीच्या आपल्या टिप्पणींचा पुढील क्रम राखत त्यांनी असे नोंदविले, “हे धडे आपल्या हितासाठी आहेत. आपण आपला विश्वास देवावर स्थिर ठेवला पाहिजे, कारण अगदी आपल्या समोर असा एक काळ आहे जो मनुष्यांच्या आत्म्यांची परीक्षा घेईल. ऑलिव्ह पर्वतावर ख्रिस्ताने आपल्या दुसऱ्या येण्यापूर्वी होऊ घातलेल्या भयंकर न्यायशिक्षांची उजळणी केली.”

तिने नुकतेच ज्यांचा उल्लेख केला होता ते धडे म्हणजे पवित्रस्थानामधील यहेज्केल आणि योहान या दोघांच्या दृष्टांतांद्वारे हे शिकणे होय की देव सर्व गोष्टींवर नियंत्रण ठेवून आहे. आता जी गोंधळाची व बंडाची अवस्था सुरू झाली आहे, आणि इतिहास पुढे सरकत जाईल तशी जी गोंधळ व बंडाची अवस्था केवळ अधिकच तीव्र होईल, त्या काळात देवाचे दूत—ज्यांचे प्रतिनिधित्व केवळ मंदिरातील यहेज्केल आणि योहान यांनीच नव्हे, तर यशया यांनीही केले आहे—ते इतिहासातून अशा रीतीने मार्गक्रमण करतील की ज्यायोगे प्रभूचा गौरव होईल, परंतु तेव्हाच, जेव्हा त्यांना हे

समजेल की आपण कधी स्वप्रातही विचार केला नाही अशा गोष्टीदेखील देवाच्या नियंत्रणाखालीच आहेत.

इतर चाकांना छेद देणाऱ्या त्या चाकांमध्ये अशा घटनांचा समावेश आहे, ज्यांचे कधी स्वप्रातही चिंतन केले गेले नव्हते; आणि त्या त्या घटना आहेत ज्या 9/11 पासून आरंभ झालेल्या शिवकामोर्तबाच्या काळात घडून येतात. जे धडे शिकावयाचे आहेत, ते केवळ तेच लोक शिकतात जे विश्वासाने परमपवित्र स्थानी प्रवेश करतात आणि करारपेटीतून प्रकटणारा ख्रिस्त व त्याचा प्रकाश पाहतात. अध्याय दहामध्ये दानिएलाद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे जेव्हा ती महिमा पाहिली जाते, तेव्हा त्या प्रकाशाचा लाभ घेणारा वर्ग दर्शनापासून पळ काढणाऱ्यांपासून विभक्त केला जातो.

आणि मी दानिएल, मी एकट्यानेच ते दर्शन पाहिले; कारण माझ्याबरोबर असलेल्या पुरुषांनी ते दर्शन पाहिले नाही; परंतु त्यांच्यावर मोठी थरथर आली, म्हणून ते स्वतःला लपविण्यासाठी पळून गेले. दानिएल 10:7.

मागील लेखातील त्या उताऱ्यातून आणखी बरेच काही उलगडून घेता येऊ शकते; परंतु हा लेख समाप्त करताना आपण एका चाकाविषयी विचार करू. मागील लेखात आपण पंचवीस या संख्येच्या प्रतीकात्मकतेची नोंद केली आहे, आणि त्यापूर्वी आपण तीस या संख्येवर काही काळ विचार केला होता. यहेज्केलच्या पुस्तकातून येणारा प्रकाश केवळ प्रतीकात्मक संख्यांपुरता मर्यादित नाही; तथापि, गोंधळातून काही स्पष्टता बाहेर काढण्यास सुरुवात करण्यापूर्वी त्या संख्यात्मक प्रतीकांपैकी काहींशी प्रथम परिचित होणे उपयुक्त आहे.

सतरा

दोनशे पन्नास वर्षांच्या त्या तीन भविष्यवाण्या स्मुर्ना मंडळीच्या इतिहासाच्या शेवटी आरंभ होणारा सतरा वर्षांचा कालखंड निर्देशित करतात. 313 ते 330 या काळातील सतरा वर्षे पशूच्या प्रतिमेच्या स्थापनेचे प्रतिरूप ठरतात.

इ.स.पूर्व ४५७ मध्ये सुरू झालेली दोनशे पन्नास वर्षे इ.स.पूर्व २०७ मध्ये समाप्त झाली; हे राफिया येथील युद्धानंतर सात वर्षांनी आणि पानियम येथील युद्धापूर्वी दहा वर्षांनी होते. राफियापासून पानियमपर्यंत सतरा वर्षांचा कालावधी होता, आणि तो दानियेल ११ मधील अकराव्या ते पंधराव्या वचनांत मांडल्याप्रमाणे चाळीसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास दर्शवितो.

प्टोलमी चतुर्थ फिलोपातोर (ज्याला प्टोलमी चतुर्थ असेही ओळखले जाते) हा इ.स.पू. 217 मध्ये झालेल्या राफिया येथील युद्धात विजयी ठरलेला शासक होता. त्याने इ.स.पू. 221 ते इ.स.पू. 204 या काळात प्टोलमीक इजिप्तचा राजा (आणि फॅरो) म्हणून राज्य केले; अशा रीतीने त्याचे राज्य सतरावर्षे चालले. त्याने आपल्या राज्यकारभाराची सुरुवात राफिया येथील युद्धापूर्वी केली, परंतु पॅनियम येथील युद्धापूर्वीच त्याचा मृत्यू झाला.

राफियाचे युद्ध, जे युक्रेनियन युद्धाचे प्रतिनिधित्व करते, ते २०१४ मध्ये आरंभले, जेव्हा संयुक्त राज्यांनी युक्रेनमध्ये रंगक्रांती घडवून आणली. दक्षिणेचा राजा असलेला प्टोलमी चतुर्थ हा व्लादिमीर पुतिन याचे प्रतिरूप दर्शवितो; पुतिनने आपले राज्य २००० मध्ये आरंभले, म्हणजे २००१ मध्ये सुरू झालेल्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या एक वर्ष आधी. प्टोलमीप्रमाणेच, २०१४ मध्ये सुरू झालेल्या राफियाच्या युद्धाद्वारे प्रतिरूपित युक्रेनियन युद्धापूर्वी पुतिनने राज्य करणे सुरू केले. पॅनियमपूर्वी, प्टोलमीद्वारे प्रतिरूपित केल्याप्रमाणे, पुतिन हटविला जातो. पुतिनने २००० मध्ये राज्य सुरू केले; अशा रीतीने तो पुढील वर्षी, २००१ मध्ये सुरू झालेल्या मुद्रांकनकाळाच्या आरंभाशी अनुरूप ठरतो. प्टोलमीद्वारे दर्शविलेली सतर प्रतीकात्मक वर्षे पुतिनच्या राज्यकाळाचा कालावधी दर्शवितात, आणि तो हा काळ मुद्रांकनकाळातच राज्य करीत असतो.

इ.स.पू. 457 मध्ये आरंभ झालेल्या दोनशे पन्नास वर्षांच्या समाप्तीद्वारे प्रतिनिधित्व केलेला ट्रम्प, राफिया युद्धापासून सुरू होणाऱ्या सतरा वर्षांच्या त्याच गुप्त इतिहासात स्थित आहे ज्यामध्ये पुतिनही स्थित आहे. अजगर (पुतिन) आणि खोटा संदेष्टा (ट्रम्प) हे त्या गुप्त इतिहासाच्या परिघात स्थित आहेत. त्या इतिहासात, “तुझ्या लोकांतील दरोडेखोर” असे दर्शविण्यात आलेला आणि पोपसत्तेचे प्रतीक असलेला पशू, राफियापासून पॅनियमपर्यंतच्या त्या सतरा वर्षांच्या शेवटी स्थित आहे.

वर्ष 321 हे संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करते, आणि 321 हे 313 मधील मिलानच्या हुकुमनाम्यापासून 330 मधील साम्राज्याच्या विभाजनापर्यंतच्या सतरा वर्षांच्या कालावधीत स्थित आहे.

योशियाच्या महान पासओव्हरपासून, जसे त्यास म्हटले जाते, दर्शविण्यात आलेला इतिहास यहुद्यांच्या सतराव्या जुबिली चक्राची सुरुवात करतो. जुन्या करारातील सर्वात महान पुनरुज्जीवन असलेल्या योशियाच्या पासओव्हरपासून 22 ऑक्टोबरपर्यंतचा कालखंड, 11 ऑगस्ट 1840 पासून 22 ऑक्टोबर 1844 पर्यंतच्या मिलराइट इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो; परंतु त्याहून अधिक महत्त्वाचे म्हणजे तो 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा काळ, योशियापासून 22 ऑक्टोबरपर्यंतच्या सतराव्या जुबिली चक्राद्वारे दर्शविला जातो. सतरा हे शिक्कामोर्तबाच्या काळातील प्रमुख घटनांशी संबंधित प्रतीक आहे, आणि सतरा हा तो बिंदू आहे जिथे यहेज्केलची चाके एकमेकांना छेदतात.

दानियेलाच्या चाळिसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासात, जसा त्याच अध्यायातील दहा ते पंधरा वचने दर्शवितात, तसा ड्रॅगन टॉलेमीच्या राज्यकाळाद्वारे "17" या संख्येशी संबंधित आहे. अकराव्या वचनातील राफियाच्या युद्धापासून पंधराव्या वचनातील राफियाच्या युद्धापर्यंतचा इतिहास "17" वर्षांचा आहे. तो इतिहास त्या दोन युद्धांनी दर्शविलेल्या सतरा वर्षांच्या मध्यभागी डोनाल्ड ट्रम्प यांना स्थान देतो. संयुक्त संस्थानांत ट्रम्प यांनी घडवून उभे केलेली पशूची प्रतिमा 313 ते 330 या "17" वर्षांनी दर्शविली जाते. पहिल्या अध्यायाच्या पहिल्या वचनात यहेज्केल "17व्या" जुबिली-चक्राच्या तिसाव्या वर्षात आहे. सतरा ही संख्या यहेज्केलने परमपवित्र स्थानी पाहिलेल्या चाकांपैकी एकाचे प्रतिनिधित्व करते, असे तुम्ही कधी स्वप्नातही विचार केला होता काय?

यहेज्केल हा शिक्का मारण्याच्या काळातील त्या लोकांचे प्रतीक आहे, ज्यांनी विश्वासाने परमपवित्र स्थानात प्रवेश केला आहे. ते पेत्राचे याजक आहेत.

तुम्हीही जिवंत दगडांप्रमाणे, आध्यात्मिक घर आणि पवित्र याजकवर्ग म्हणून बांधले जात आहात, जेणेकरून येशू ख्रिस्ताद्वारे देवाला मान्य होणारी आध्यात्मिक अर्पणे अर्पण करावी. 1 Peter 2:5.

त्यांना देवाच्या पूर्वीच्या करारातील लोकांपुढे एक संदेश सादर करण्याची नेमणूक करण्यात आली आहे; त्या वेळी त्यांना वगळून पुढे जात असताना, त्यांना पूर्वसूचना देण्यात आलेली आहे की देवाच्या पूर्वीच्या करारातील लोक न पाहतील, न ऐकतील.

आणि तो मला म्हणाला, "हे मनुष्यपुत्रा, मी तुला देत असलेली ही गुंडाळी खा; तुझे पोट भर, आणि तुझे अंतरंग त्याने परिपूर्ण कर." मग मी ती खाल्ली; आणि ती माझ्या तोंडात मधाप्रमाणे गोड लागली. आणि तो मला म्हणाला, "हे मनुष्यपुत्रा, जा, इस्राएलच्या घराण्याकडे जा, आणि माझे शब्द त्यांना सांग. कारण तुला परक्या बोलण्याच्या आणि कठीण भाषेच्या लोकांकडे पाठविलेले नाही, तर इस्राएलच्या घराण्याकडे; अशा अनेक लोकांकडे नाही, जे परक्या बोलण्याचे आणि कठीण भाषेचे आहेत, ज्यांचे शब्द तुला समजणार नाहीत. खरेच, जर मी तुला त्यांच्याकडे पाठविले असते, तर त्यांनी तुझे ऐकले असते. पण इस्राएलचे घराणे तुझे ऐकणार नाही; कारण ते माझे ऐकणार नाहीत; कारण इस्राएलचे सर्व घराणे उद्धट आणि कठोरहृदयी आहे. पाहा, मी तुझे मुख त्यांच्या मुखांसमोर दृढ केले आहे, आणि तुझे कपाळ त्यांच्या कपाळांसमोर दृढ केले आहे. चकमकीच्या दगडापेक्षाही कठीण असे मी तुझे कपाळ केले आहे; त्यांना भिऊ नकोस, आणि त्यांच्या चेहऱ्यांकडे पाहून खचू नकोस, जरी ते बंडखोर घराणे असले तरी." यहेज्केल 3:3-9.

मिलराइट इतिहासातील प्रोटेस्टंटानी आणि उत्तरकाळातील लाओदिकीया स्थितीतील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीने प्रतिनिधित्व केलेल्या पूर्वीच्या करारबद्ध लोकांस उद्देशून संदेश घोषित करण्याची आज्ञा यहेज्केलास देण्यात आली आहे. जर त्याने हा संदेश घोषित करण्यास नकार दिला, तर ज्यांना इशारा न देता सोडून देण्यात आले त्यांच्या रक्ताचा दोष त्याच्यावर असेल.

हे मनुष्यपुत्रा, मी तुला इस्राएलाच्या घराण्यावर पहारेकरी नेमले आहे; म्हणून तू माझ्या मुखातून निघणारे वचन ऐक आणि माझ्याकडून त्यांना इशारा दे. जेव्हा मी दुष्टाला म्हणतो, 'तू निश्चितच मरशील'; आणि तू त्याला इशारा देत नाहीस, किंवा त्या दुष्टाला त्याच्या दुष्ट मार्गापासून परावृत्त करण्यासाठी, त्याचा जीव वाचवण्यासाठी बोलत नाहीस, तर तोच दुष्ट मनुष्य आपल्या अधर्मात मरेल; परंतु त्याच्या रक्ताचा जाब मी तुझ्या हातून मागेन. पण जर तू त्या दुष्टाला इशारा दिलास, आणि तरीही तो आपल्या दुष्टपणापासून किंवा आपल्या दुष्ट मार्गापासून परावृत्त झाला नाही, तर तो आपल्या अधर्मात मरेल; पण तू आपला जीव वाचविलास. पुन्हा, जेव्हा एखादा नीतिमान मनुष्य आपल्या नीतिपासून फिरून अधर्म करतो, आणि मी त्याच्या पुढे अडथळा ठेवतो, तेव्हा तो मरेल: कारण तू त्याला इशारा दिला नाहीस, म्हणून तो आपल्या पापात मरेल, आणि त्याने केलेली त्याची नीती स्मरणात ठेवली जाणार नाही; परंतु त्याच्या रक्ताचा जाब मी तुझ्या हातून मागेन. तथापि, जर तू त्या नीतिमान मनुष्याला इशारा दिलास, की नीतिमानाने पाप करू नये, आणि तो पाप करीत नाही, तर तो निश्चितच जिवंत राहील, कारण त्याला इशारा देण्यात आला आहे; आणि तूही आपला जीव वाचविलास. यहेज्केल 3:17-21.

यहेज्केलाच्या पहिल्या 'अकरा' अध्यायांत त्याला यरुशलेमच्या विनाशाचे दर्शन दाखविले जाते, जे केबार नदीकाठी, मैदानात आणि यरुशलेम येथे झालेल्या दर्शनांद्वारे चित्रित केलेले आहे. त्याला यरुशलेमवर येऊ घातलेल्या न्यायाची चेतावणी जाहीर करण्यासाठी नियुक्त केले जाते. यरुशलेमवर येऊ घातलेल्या न्यायाचा हा चेतावणीचा संदेश प्रथम लाओदिकीयेच्या सेव्हन्थ-डे अँडव्हेंटिस्ट मंडळीला दिलेली चेतावणी आहे. ही चेतावणी यरुशलेममधील देवाच्या त्या लोकांच्या न्याय व नाकारले जाण्याची ओळख करून देते, ज्यांच्याजवळ देवाचा शिक्का नाही. यहेज्केलाद्वारे प्रतिरूपित ही चेतावणी लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याविषयीची चेतावणी आहे.

ज्या पहिल्या अकरा अध्यायांत ही सत्ये मांडलेली आहेत, त्यांत यहेज्केलाला मुक केले जाते, आणि त्यानंतर देव विशेषतः त्याचे तोंड उघडतो तेव्हाच तो बोलतो; आणि हे यरुशलेमच्या विनाशापर्यंत चालू राहते, तेव्हा तो पुन्हा बोलू शकतो.

तेव्हा आत्मा माझ्यात प्रवेशला, आणि त्याने मला माझ्या पायांवर उभे केले; मग तो माझ्याशी बोलला आणि मला म्हणाला, जा, आपल्या घरात स्वतःला बंद करून घे. पण तू, हे मनुष्यपुत्रा, पाहा, ते तुझ्यावर बंधने घालतील, आणि त्यांद्वारे तुला बांधतील, आणि तू त्यांच्यामध्ये बाहेर जाऊ शकणार नाहीस. आणि मी तुझी जीभ तुझ्या तोंडाच्या टाळूशी चिकटवीन, म्हणजे तू मुक होशील, आणि त्यांच्यासाठी धिक्कार करणारा राहणार नाहीस; कारण ते बंडखोर घराणे आहेत. पण जेव्हा मी तुझ्याशी बोलेन, तेव्हा मी तुझे तोंड उघडीन, आणि तू त्यांना म्हणशील, 'परमेश्वर देव असे म्हणतो'; जो ऐकतो, त्याने ऐकावे; आणि जो न ऐकण्याचे ठरवितो, त्याने तसेच राहावे; कारण ते बंडखोर घराणे आहेत. यहेज्केल ३:२४-२७.

यरुशलेम पडले तेव्हा, यहेज्केल पुन्हा एकदा बोलू शकला.

आमच्या बंदिवासाच्या बाराव्या वर्षी, दहाव्या महिन्यात, त्या महिन्याच्या पाचव्या दिवशी, यरुशलेमेतून सुटून आलेला एक मनुष्य माझ्याकडे येऊन म्हणाला, "नगर पाडले गेले आहे." आणि जो सुटून आलेला होता तो येण्यापूर्वी संध्याकाळी परमेश्वराचा हात माझ्यावर होता; आणि तो सकाळी माझ्याकडे येईपर्यंत त्याने माझे तोंड उघडले होते; आणि माझे तोंड उघडले गेले, आणि मी पुन्हा मुक राहिलो नाही. यहेज्केल ३३:२१, २२.

यरुशलेमचे पतन हे उत्तरकाळातील लाओदिकेयाच्या सप्तम-दिवस अँडव्हेंटिस्ट मंडळीच्या पतनाचे प्रतिनिधित्व करते. ते पतन त्या वेळी घडते, जेव्हा नवव्या अध्यायात यरुशलेममध्ये शिक्कामोर्तब झालेले लोक नंतर विजयी मंडळी म्हणून उंचावले जातात. यरुशलेममधील लाओदिकेयातील लोक बाहेर काढले जातात, आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजार जण गौरवाच्या राज्याची स्थापना होत असताना उंचावले जातात. त्या गौरवाच्या राज्याचे पूर्वछायाचित्र क्रूसावरील कृपेच्या राज्याच्या स्थापनेद्वारे दाखविले गेले होते. क्रूसावरील कृपेचे राज्य रविवारच्या कायद्याच्या वेळी असलेल्या गौरवाच्या राज्याशी अनुरूप ठरते, आणि ही दोन्ही राज्ये यहेज्केलाच्या पुस्तकात आढळणाऱ्या भविष्यवाणीच्या इतिहासाच्या क्रामामध्ये ठेवली आहेत. पहिले अकरा अध्याय, जेव्हा यहेज्केलाला पवित्रस्थानाच्या संदर्भात ठेवले जाते, तेव्हा देवाच्या मंडळीच्या शुद्धीकरणाविषयी आहेत, कारण त्याचे लोक युद्धरत मंडळीपासून—जिची व्याख्या

गहू आणि तण यांच्यापासून बनलेली अशी आहे—विजयी मंडळीत रूपांतरित होतात, जी पेन्टेकोस्टच्या गव्हाच्या अर्पणाने बनलेली आहे.

आणि तू, इस्राएलचा अपवित्र दुष्ट राजकुमार, ज्याचा दिवस आला आहे, जेव्हा अधर्माचा अंत होईल, परमेश्वर देव असे म्हणतो: मुकुटावरील पट्टी काढून टाक, आणि किरीट उतरवून टाक; हे जसे आहे तसे राहणार नाही; जो नीच आहे त्याला उंच कर, आणि जो उंच आहे त्याला नीच कर. मी ते उलथून टाकीन, उलथून टाकीन, उलथून टाकीन; आणि तो येईपर्यंत ते राहणार नाही, ज्याचा त्यावर अधिकार आहे; आणि मी ते त्याला देईन. यहेज्केल 21:25-27.

सिदकिया हा यहूदाचा अंतिम राजा होता, आणि तोच या वचनांतील “इस्राएलचा दुष्ट अधिपती, ज्याचा दिवस आला आहे” असा आहे. नबुखदनेस्सर यरुशलेम जिंकण्याच्या उंबरठ्यावर होता, आणि सिदकियाचा मुकुट बाबेलकडून काढून घेतला जाणार होता; बाबेलचा उलथापालथ मेदी व पारशी करतील, त्यांचा उलथापालथ ग्रीक करतील, आणि ग्रीकांचा उलथापालथ रोम करील. तिसरा उलथापालथ रोम येथे येतो; आणि हाच तो इतिहास आहे ज्यात “ज्याचा तो हक्क आहे” असा राजा, क्रूसावर त्या राज्याची स्थापना होत असताना, कृपेच्या राज्याचा मुकुट प्राप्त करील.

‘अपवित्र दुष्ट राजपुत्रा’वर अंतिम हिशेबाचा दिवस आला होता. ‘पागोटे काढून टाक,’ प्रभूने आज्ञा केली, ‘आणि मुकुट उतरवून टाक.’ ख्रिस्त स्वतः आपले राज्य स्थापन करेपर्यंत, यहूदाला पुन्हा राजा असण्याची परवानगी मिळणार नव्हती. दाविदाच्या घराण्याच्या सिंहासनाविषयी दैवी फर्मान असे होते: ‘मी ते उलथून टाकीन, उलथून टाकीन, उलथून टाकीन’; ‘आणि ज्याचा तो हक्क आहे तो येईपर्यंत ते राहणार नाही; आणि मी ते त्याला देईन.’ यहेज्केल 21:25-27.” Prophets and Kings, 451.

उत्तरकाळच्या पावसाच्या काळात, जो जिवंतांच्या न्यायाची सुरुवात 9/11 रोजी झाली तेव्हा आरंभ झाला, ख्रिस्त आपल्या गौरवाच्या राज्याची स्थापना करतो.

“जेव्हा ते चार देवदूत सोडून देतील, तेव्हा ख्रिस्त आपले राज्य स्थापन करील.” Spalding and Magan, 3.

तयारीचा एक काळ 9/11 पासून आरंभ होतो आणि रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी गौरवशाली पवित्र पर्वत सर्व टेकड्या व पर्वतांपेक्षा उंच उचलला जातो.

यहूदाह व यरुशलेम यांच्याविषयी आमोजाचा पुत्र यशया याने जे दर्शन पाहिले ते हे. आणि शेवटच्या दिवसांत असे होईल की, परमेश्वराच्या मंदिराचा पर्वत पर्वतांच्या शिखरावर स्थिर केला जाईल, आणि तो टेकड्यांपेक्षा उंच केला जाईल; आणि सर्व राष्ट्रे त्याच्याकडे ओघाने येतील. आणि पुष्कळ लोक जातील व म्हणतील, या, आपण परमेश्वराच्या पर्वतावर, याकोबाच्या देवाच्या मंदिरात जाऊ या; आणि तो आपल्याला आपल्या मार्गांविषयी शिकवील, आणि आपण त्याच्या वाटांनी चालू; कारण सियोनमधून व्यवस्था निघेल, आणि यरुशलेममधून परमेश्वराचे वचन. यशया 2:1-3.

९/११ रोजी वारे सोडण्यात आले आणि नंतर आवरले गेले; अशा प्रकारे दानियेल दोनमधील राज्याची स्थापना सुरू होण्याची खूण झाली, जे पर्वतापासून कापून काढलेल्या आणि संपूर्ण पृथ्वी भरून टाकणाऱ्या खडकाच्या रूपात दर्शविलेले आहे.

“ही दृष्टांतदृष्टी 1847 साली देण्यात आली, त्या वेळी शब्बाथ पाळणारे ॲडव्हेंट बंधू फारच थोडे होते; आणि त्यांपैकीही फारच थोड्यांना असे वाटत होते की त्याचे पालन हे देवाचे लोक आणि अविश्वासू यांच्यामध्ये भेदरेषा आखण्याइतके पुरेसे महत्त्वाचे आहे. आता त्या दृष्टांतदृष्टीची पूर्तता दिसू लागली आहे. येथे उल्लेखिलेल्या ‘त्या संकटाच्या काळाचा प्रारंभ’ याचा अर्थ पीडा ओतल्या जाऊ लागण्याच्या वेळेशी नाही, तर त्या ओतल्या जाण्याच्या अगोदरच्या एका लहान काळाशी आहे, जेव्हा ख्रिस्त पवित्रस्थानात आहे. त्या वेळी, तारणाचे कार्य समाप्तीकडे जात असताना, पृथ्वीवर संकट येत असेल, आणि राष्ट्रे क्रोधित होतील, तरी तिसऱ्या देवदूताच्या कार्याला अडथळा येऊ नये म्हणून त्यांना आवर घातला जाईल. त्या वेळी ‘उत्तरवर्षाव,’ किंवा प्रभूच्या

सान्निध्यातून येणारा ताजेतवानेपणा, येईल, ज्यामुळे तिसऱ्या देवदूताच्या मोठ्या आवाजाला सामर्थ्य मिळेल, आणि सात शेवटच्या पीडा ओतल्या जातील त्या काळात स्थिर उभे राहण्यासाठी संतजन तयार होतील.” Early Writings, 85.

ख्रिस्त उत्तर पावसाच्या काळात आपले सार्वकालिक राज्य स्थापन करतो, आणि त्याच्या राज्यात कूसावर स्थापित झालेले कृपेचे राज्य तसेच रविवारच्या कायद्याच्या वेळी प्रकट होणारे त्याचे गौरवाचे राज्यही समाविष्ट आहे. सदेकियाहपासून बाबेलपर्यंत (पहिले राज्य), मेडो-पर्शियापर्यंत (दुसरे राज्य), ग्रीसपर्यंत (तिसरे राज्य) आणि पुढे मूर्तिपूजक रोमपर्यंत (चौथे राज्य) जाणारा प्रवाह कृपेच्या राज्याकडे नेणारा इतिहास दर्शवितो. तो इतिहास पापल रोमपासून (आध्यात्मिक बाबेल, पाचवे राज्य), संयुक्त संस्थानांपर्यंत (आध्यात्मिक मेडो-पर्शिया, सहावे राज्य), संयुक्त राष्ट्रांपर्यंत (आध्यात्मिक ग्रीस, सातवे राज्य) आणि पुढे अजगर, पशू व खोटा संदेष्टा यांच्या त्रिविध संघापर्यंत पोहोचणारा एक समांतर ऐतिहासिक क्रम ओळखून देतो; हे तिघे मिळून आधुनिक रोम बनवितात (आध्यात्मिक रोम, आठवे राज्य, जे सातांपैकी आहे).

दानियेल दोनमधील त्या राज्याचा विजय एका खडकाने दर्शविला आहे, आणि देवाचे विश्वासू जन मंदिरातील दगड आहेत.

तुम्हीही जिवंत दगडांसारखे आध्यात्मिक घर म्हणून बांधले जात आहात, पवित्र याजकवर्ग म्हणून, येशू ख्रिस्ताद्वारे देवाला ग्राह्य ठरतील असे आध्यात्मिक यज्ञ अर्पण करण्यासाठी. १ पेत्र २:५.

ते सनातन राज्य जगातील सर्व राज्यांवर विजय मिळवते आणि संपूर्ण जग व्यापून टाकते. यहेज्केलच्या चाळिसाव्या अध्यायापासून त्याच्या ग्रंथाच्या शेवटापर्यंत तेच राज्य जीवनजलाने जग भरून टाकणाऱ्या मंदिराच्या रूपाने दर्शविले आहे.

आपण पुढील लेखात या गोष्टी पुढे चालू ठेवू.